



Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS. Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici, Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XIX. Dominica XVII. post Pentecosten. Statera Amoris. Thema.
Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Diliges proximum tuum
sicut teipsum. Matth. 2.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DISCURSUS XIX.

Dominica XVII. post Pentecosten.

Statera Amoris.

T H E M A.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Diliges proximum tuum sicut teipsum. *Matth. 22.*

S Y N O P S I S.

- | | |
|---|---|
| <p>I. Bona animi præponderant bonis externis, si statera imponantur, Christus verò ponderat Amorem Dei & amorem proximi quasi ex æquo, quia dicit secundum simile primo.</p> <p>II. Non habent homines justam Stateram, quia dicunt tenebras lucem, plures faciunt terrena quàm divina.</p> <p>III. Sapienter Demetrius plures fecit studium Philosophiæ quàm ingentem pecuniæ vim oblatam à Cesare, imò quàm Imperium. Sic Deus sponsam suam orbi præfert.</p> <p>IV. Hinc illud præceptum Diliges Dominum Deum tuum</p> | <p>ex toto corde non ex dimidio, quia quidquid est extra Deum non satiat, uti expertus est David, qui satiandum se dixit cum apparuerit gloria Dei.</p> <p>V. Ita etiam expertus Augustinus. Unde juvenis qui audierat in schola Diliges Dominum Deum, recessit nolens plus discere donec hoc imple-ret opere.</p> <p>VI. Diligendus itaq; Deus qui prior dilexit nos, dilectionis verò Statera est impletio operis.</p> <p>VII. Ad hanc dilectionem hortabatur Sorores suas S. Maria de Pazzis, Crucifixum</p> |
|---|---|

Hb 3

ve-

velut in statera appensum ostentans.

VIII. Si verò totum Cor Deo impendi debet, quomodo potest diligere proximus? sed de diligendo Deo & proximo est unum mandatum & duo mandata quia nec Deus rectè amari potest sine proximo, nec proximus sine Deo. Et hæc est vera Statera Amoris.

IX. Quod Dorotheus expressit per figuram Circuli à quo plures lineæ ad centrum ducuntur, & quo propius accedunt ad

centrum, hoc propius accedunt ad invicem: sic tendendo in Deum, etiam invicem unimur.

X. Sæpe habemus occasionem hoc practicandi, sed sæpe cor dividimus, cum fratres non amamus. Per charitatem noscuntur Christiani, per hanc Pachomius conversus est; hanc iussus est predicare B. Marcus Ord. Min. nobis eam predicat Christus in Cruce veluti in Statera appensus.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Diliges proximum tuum sicut teipsum. *Matth. 22.*

I.



*Cic. lib. 5.
Tuscul. 99.*

Alpha Oratorum Cicero in suis Tusculanis Quæstionibus, sapienter inquit quantum bona animi præstent bonis corporis, & Fortunæ, appendens utraque in libra Critolai Philosophi: *Quero inquit, quam vim habeat LIBRA illa Critolai; qui cum in alteram LIBRÆ LANCEM animi bona imponebat, in alteram corporis externa: tantum propendere illam boni LANCEM putat, ut terram & maria deprimat.* Dubio procul sententia fuit digna Philosopho præferentis animi bona, virtutes, & quæ has consequuntur affectiones, divitijs, honoribus, omnibusque extrani-

nimum cōrpori deservientibus. Id sensit & Seneca :
Bona illa sunt vera quæ ratio dat ; solida ac sempiterna , Sen. Ep.
quæ cadere non possunt , nec decreſcere quidem aut minui. 74.
Cœtera opinione bona sunt ; & nomen quidem habent
commune cum veris , proprietas in illis boni non est. In
 hodierno Evangelio nobis Christus ad LIBRAM &
 STATERAM appendit duplex bonum , geminum
 Amorem, Dei & proximi. Quæro quàm vim habeat
 LIBRA illa, quæ in altera lance continet *Amorem*
Dei, in altera *Amorem proximi*. Neque abs re fuerit
 geminum hunc Amorem ponderare: non solum
 quia inter amorem Dei & proximi videtur maxi-
 mum discrimen intercedere, quale inter Deum &
 hominem, & tamen Christus de secundo pronun-
 tiat: *secundum verò simile est huic: verum etiam*, ut
 qua ratione utrumque hunc AMOREM in STATE-
 RA appensum exercere oporteat, addiscamus.

II. Conqueritur per Psalmistam Deus, quòd
 homines non adhibeant justam STATERAM in re-
 bus dijudicandis. *Mendaces filij hominum in STA-*
TERIS. Hugo Cardinalis hæc ad sensum mora-
 lem traducens primo ait querelam hanc esse de Ec-
 clesiasticis de Curatis animarum: *quia hi aliter pon-*
derant quando vendunt, aliter quando emunt. Quando
predicant, tunc quasi vendunt, & venalia ostendunt cœ-
lestia gaudia, & tunc satisfaciunt ea ponderare, commen-
dando ea. Quando autem operantur, tunc quasi emunt;
& tunc faciunt cœlestia valdè parum ponderare, quia a-
liquando nummus, vel delectatio transitoria, magis tra-
hit eos, quàm bona cœlestia. Deinde applicat idem Hy-
 pocritis, *quia opera eorum plus videntur, quàm in ve-*
ritate ponderent. Atverò S. Basilius universim ad om-
 nes amatores seculi respiciens, docet unicuique no-
 strum

Hugo
 Card. in
 Psal. 61.

*S. Basil.
in Psal.*

strum à Conditorum in occulto pectoris constructam esse quandam *STATERAM*, in qua possimus rerum naturas librare & discernere inter bonum & malum, unde inquit: *Mendaces igitur sunt homines corrupta habentes animi iudicia, quorum Prophetam miseretur dicens: Vae vobis qui dicitis tenebras lucem &c.*

*Theodoret.
in Com-
ment.*

Male ponderas prava bonis preferens, vana veris potiora ducens, temporaria aeternis preferens, praeteritum voluptatem pro indefinente letitia eligens. Pari modo discurret Theodoretus ad illa verba Osee Prophetæ: *Chanaan, in manu eius STATERA dolosa.* Ita inquit: *Et tu Ephraim imitans Chanaan malitiam, iniquam mentis STATERAM habes: justitiam semper vilipendis, iniquam potentiam exoptas, in divitijs elato spiritu es, & plurimum tibi arrogas &c.* Profectò si per orbem circumferamus oculos inveniemus plurimos eiusmodi Libripendes, in quorum manu *STATERA* dolosa, quos aliquando arguet Spirituum ponderator Dominus: qui aliam nobis *STATERA* proposuit, in qua uti Critolai, videre est tantum propendere illam boni Lancem, ut terram & maria deprimat. Ait enim apud Evangelistam: *Quid prodest si universum mundum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur?* quasi diceret, anima & eius bona intrinseca si appendantur in *STATERA*, preponderant universo mundo. Cordubensis Philosophus planè Christianè in hunc sensum: *Falleris & pluris quaedam, quam sunt, putas, adeoque falleris, ut que maxima inter vos habentur, divitiae, gratia, potentia, sestertio nummo (id est minimi) aestimanda sint.* Quid ergo magni censes mi Seneca? quid illud quod magni aestimandum? *Animus qui nunquam maior est quam ubi aliena seposuit. Animus, sed hic rectus, bonus.*

*Sen. Ep.
95.*

*Sen. Ep.
87.*

Quid

Quid aliud voces hunc quàm DEUM in humano corpore hospitantem? Hic sanè præponderat omnibus rebus creatis si cum illis STATERÆ justæ non do-
lofæ appendatur.

III. Laudat idem Philosophus Demetrium vi-
rum magni animi, & justum eius libripendem.
Huic ingentem auri vim offerebat Cæsar, ut à Phi-
losophiæ studio revocaret. Quid ad hoc Demetri-
us? *Ridens reiecit, ne dignam quidem summam judicans
qua non accepta glorietur. Reddendum egregio viro
testimonium est, ingenti ore ab illo dici audiri, cum mira-
retur dementiam eius, quod se putaret tanti posse muta-
ri. Si tentare me constituerat toto illi sui experiendus im-
perio. Nempè hic pluris fecit animum virtutibus
cultum, quàm totum Romanum Imperium. Imò
nobis Christianis præferendus animus Deum a-
mans toti mundo. Exiguus tibi totus terrarum orbis
est (inquit S. Ambrosius) præ unius animæ dispendio.
Tanti facit Deus ipse unam animam. Quod sponsa
in Canticis expressisse videtur. Ego dilecto meo & ad
me conversio eius. Quæ digerens Theodoretus hanc
addit paraphrasim; Ego ex eo pendeo, & illi me ipsam
dicavi, nam ipse me orbi prætulit, & sibi copularvit.
Quasi diceret: una cum Deo me ad unam STA-
TERÆ lancem imposui, & ita per ipsum toti orbi
præpondero. Et ideò quidem ad ipsum me con-
verto, quia ipse prior se ad me convertit, meq; or-
bi præposuit, & pluris æstimavit. Optima ratio ar-
gumentandi. Quia Deus pluris facit unam ani-
mam quàm totum mundum, æquum est, & à for-
tiori ut anima Deum pluris faciat quàm totum
mundum.*

IV. Atq; hoc est quod hodie Salvator noster
Dom. Pars II. Ii do-

Idem Ep.
31.

Sen. lib. 7.
de Benef.
c. 11.

S. Amb. l.
de bon.
mor. c.
51.
Cant. 7.
Theodor.
in Cant.

docere voluit : Hoc est primum & maximum mandatum : *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* non ex parte cordis, non ex diviso corde *sed ex toto corde.* Humanum cor figuram habet triangularem, non expletur nisi Triangulo, Deo Trino & Uno : quidquid aliud ingesseris, explere non potest : ne quidem toto mundo expleveris, quia mundus rotundus est, & non est proportio rotundi ad triangulare. Canebat olim Martialis :

*Mart. lib.
12. Epig.*

Fortuna multis dat nimis, satis nulli.

cur nulli satis ? quia terrena non satiant, omnis satietas mundi est nova sitis. Contemplemini Davidem. Fuit ille pastorculus & dedit illi Deus vires ac robur ut leonem & ursum dilaceraret : Quid amplius desideras mi David ? Etiam giganteam molem Goliath prosternere. Stravit, & de Goliatho triumphavit David, illicò gloriosus apud omnem Israël. Quid amplius David ? num expletum est cor tuum ? Minimè per ista. Factus etiam Regis gener, factus intimus Regis filio : factus deniq; Rex in Israël. Jamne cor tuum satiatum est David ? ex Pastore miles, ex milite victor gigantis, ex victore gener Regis, ex genero Regis Rex effectus : fatetur hæc omnia in mundo quidem magna, minora tamen esse quàm ut sufficiant ad Cor implendum. Quid ergo desideras mi David ? *Satiabor cum apparuerit gloria tua.* Quasi diceret Cor triangulare non expletur nisi triangulo divino ; omnia mundi bona leviora sunt quàm ut possint explere cor humanum. Satiabor cum possèdero Deum : *Quoniam tanquam momentum STATERÆ, sic est ante te orbis terrarum.* Id est tanquam exiguum quid &

Psal. 16.

*Sap. 11.
v. 23.*

& vix perceptibile quod STATERAM in æquipondio ad alteram partem inclinare potest.

V. Expertus hoc Augustinus, qui aiebat: *Fecisti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrum donec requiescat in te.* Verè inquietum, ubicunq; fuerit, & quocunq; fruatur extra Deum. Unde idem sanctus etiam donis Dei quibuscunq; negat Cor suum expleri posse nisi Deo accedente: *Omnino me non satiaret Deus, nisi promitteret mihi seipsum Deum. Quid est Sol? quid Luna? quid exercitus Angelorum? Creatorem sitio, ipsum esurio: ipsi dico: Apud te est fons vite, qui dicit ego sum panis vite: satiabor igitur cum apparuerit gloria tua.* Cum ergo nihil sit extra Deum quod animum humanum possit satiare, enitendum nobis est, ut exclusis omnibus alijs creaturis ipsum solum amemus, quod adolescens ille Parisiensis fecisse dicitur, qui Academiam ingressus Professorem Scripturæ sacræ audivit explicantem verba illa: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo,* illicò abiit, & interrogatus, cur tam cito è schola se proriperet. Satis, inquit, Doctrinæ habeo, non peto plura, discere, donec istud opere complevero. Certè hæc lectio talis est ut multorum annorum exercitatione indigeat: non minus quàm illa cui Paulus Anachoreta se impendit. Nam & ipse cum illiteratus esset, ac Psalmos sibi ab alio legi peteret, audito illo primo versu Psalmi 38. *Dixi custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea.* Satis est, inquit, non peto plura. Unus hic versus sufficiet si opere implevero. Et post novemdecim annos adhuc fatebatur, vixdum se scire opere implere versum quem didicerat.

VI. Ad hanc dilectionem Dei ex totò corde

li 2

mo-

S. Aug.
ser. 16.
de verb.
Dom.

Psal. 38.

*Prop. 10.
S. Tho. O-
pusc 61. c.
11.*

motivum unum nobis suggerit S. Thomas, dum illa expendit: *Multi sunt amici dona tribuentis.* Ait quippe: *Præponderat evidenter Deus, qui tibi communicans, & dat de suo, & se, de donis datis magna & multa donavit de præterito: donat & donare non cessat in presenti: sed maxima & plura donabit in futuro.* Observe verbum *Præponderat.* Quo veluti beneficia divina & ipsum Deum ut nostri amantem ponit ad *STATERAM* cum nostro amore reciproco. Quantumcunq; amaverimus, quantumcunq; ei servierimus, nihilominus eius beneficentia & amor in nos maior erit & *Præponderat evidenter Deus.* Nam si vel unum beneficium Redemptionis consideres, hoc tantum est, ut omnibus omnium hominum amoribus & servitijs præponderet: & vix aliqd æquè efficax est ad cor nostrum inflammandum amore divino: Ideò aiebat Eusebius Emiffenus: *INTRUTINA Crucis non aurum vel argentum, non aliquod corpus Angelicum, sed semetipsum passus est author salutis APPENDI, ut dum à perditione nos redemit, ad charitatem nos suam vehementius excitaret.* Diligamus ergo eum qui prior dilexit nos, non verbo sed opere hoc quippe est Deum diligere. *Æquissima AMORIS STATERA præceptorum impletio est,* inquit S. Laurentius Justinianus: nam hoc ipsum profitetur veritas: *Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me.*

*Euseb. E-
misse.
hom. 2. de
symb ap.
Mansi.
To. 1.*

*S. Laur.
Justin.
Fascic. a-
mo. c. 13.
Joan. 14.*

*P. Barry
in Favor.
Jesu.*

VII. Ad dilectionem assiduè hortabatur forores suas S. Maria Magdalena de Pazzis, verbo & facto, dum ipsa divino amore æstuans sæpè aquæ refrigerio pectoris ardores sibi temperare cogeretur, & per monasterij ambitus arrepta Crucifixi effigie discurrens clamaret: *O amor! ô amor! ô amor!*

nun-

nūquam cessabo te vocare Amorem, spem nostram, & omnia. Dein conversā ad sorores: Nescitis mea sorores, quod noster JESUS non sit aliud quā purus Amor? quod cum diceret, monstrabat Crucifixum: & rursū illum alloquebatur: O Domine da mihi tam fortem vocem, ut cum te Amorem voco, vox mea ab ortu ad occidentem, & in omnibus finibus orbis, usque ad inferos audiatur; ut omnes te ceu verum Amorem agnoscant, ament, & gratias tibi agant. Inter hæc apprimebat pectori Crucifixum, osculabatur, tergebat eius sudorem & sanguinem, ut mirum visum sit, strophia deprehensa tota madida, ac si verè Christo patienti id genus obsequij præstitisset. Hæc & similia, quæ in sanctis mira sunt, non requiro à vobis AA. suffecerit Amorem Dei in nos sæpius in memoriam reducere, & viceversa amorem nostrum erga Deum animare, & velut in STATERA appendere: Et si deprehenderimus nos minus multo redamare quā amemur; nobismetipsis cum metu & tremore illud occinere: *Appensus es in STATERA, & inventus es minus habens.* Vide ergo ut quod hætenus neglexisti, compenses ardentius amando Deum tuum.

VIII. Dicebam supra Cor humanum triangulare esse & à solo Deo explebile; imò à solo expleri debere. Hinc posset nonnemo quæstionem movere, ubi ergo locus erit proximo, aut quomodo possumus proximum diligere, si totum Cor debemus Deo diligendo impendere? *Nemo potest duobus Dominis servire, aut enim unum odio habebit, & alterum diliget.* Dicit ipse Christus. Sed qui penetrat naturam Amoris Dei & amoris proximi, facile concludet, unum sine altero non posse subsistere. Id-

que ex gemino textu apparenter contrario elicitur. Nam Christus dicit: *Diliges Dominum Deum tuum. Et diliges proximum tuum &c.* In his duobus mandatis, uniuersa lex pendet. Econtra S. Paulus scribens ad Romanos aiebat: *Qui diligit proximum legem implet.* Num sibi mutuo aduersantur Christus & Paulus? Christus docet à duobus mandatis pendere legem, Paulus verò à solo mandato diligendi proximum. Obuiat dubio S. Thomas: *Hoc mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum, & e conuerso proximum diligamus propter Deum; impletur ergo tota lex in uno præcepto charitatis.* Non potest esse vera dilectio Dei ubi abest dilectio proximi, nec vera dilectio proximi, ubi abest dilectio Dei. *Per amorem Dei* (ut loquitur S. Gregorius) *gignitur amor proximi, & per amorem proximi amor Dei nutritur.* Duo hi AMORES in una ponderantur STATERA, & quia utramque lancem Deus implet, licet in utraque accedat proximus, ideò æquipondium quoddam est, ut Christus dicat *Secundum verò simile est huic.* Simile dicit non æquale, simile, inquam, quia & homo ideò diligendus est, quia similis Deo. Hoc insinuabat S. Laurentius Justinianus dicendo: *STATERAM* quandam *spiritualem diuini AMORIS, proximi voluit esse dilectionem.*

IX. Eleganti similitudine hoc expressit S. Dorotheus: *Circulum fingite mundum esse, centrum autem circuli Deum, lineas autem à circulo in medium ductas vias credite varias negotiationesq; mortalium. &c.* Omnes una in Deum velut centrum tendimus, & quo magis ad hoc centrum appropinquamus, hoc magis invicem unimur, sicut lineæ à circulo ad centrum ductæ, quo propius centro accedunt, hoc ma-

D. Tho. in
Ep. ad
Gal. c. 5.

S. Greg.
lib. 7.
Moral.

S. Laur.
Justin.
fasc. am
c. 1.

S. Dorothei.

magis sibi invicem appropinquant. Et non est *Qui-
es nisi in Centro*. Sic uno eodemq; Amore in Deum
ferimur & proximum. Sapiens Idiota id observans
aiebat : *Quid est quod scribitur, qui proximum diligit, le-
gem implet ; nisi quod qui diligit proximum, diligit & te
Deum, quia eadem est virtus & dilectio qua quis utrumq;
diligit*. Sed occurrit iterum dubium : si eadem cha-
ritate Deum & proximum diligimus, cur non di-
cit Christus : *Diliges proximum tuum ex toto corde
tuo*, cum tamen dicat de hoc præcepto : *Secundum
verò simile est huic* : sed addit solummodo : *sicut tei-
psum ?* Malè diligit qui seipsum diligit sicut Deum ;
malè igitur etiam diligeret proximum si diligeret
sicut Deum. Proinde inter *Amorem Dei, & Amo-
rem proximi* similitudo quidem est, non tamen æ-
qualitas, ut docet S. Thomas : *Sicut teipsum non est
referendum ad æqualitatem dilectionis ; ut scilicet aliquis
teneatur diligere proximum æqualiter sibi : hoc enim esset
contra ordinem charitatis, quo quilibet plus tenetur suam
quàm aliorum salutem curare*. A fortiori quilibet tene-
tur plus honorem Dei procurare, quàm suum, plus
Deum diligere, quàm seipsum. Hic enim est ordo
charitatis, Deum ante omnia diligere, tum suam
salutem, demum quantum licet etiam proximi sa-
lutem operari. Et sic ordinata charitas omnia de-
mum refundit in ultimum finem, in Deum, qui est
CENTRUM omnis AMORIS : sic appenditur di-
lectio Dei, & dilectio proximi in STATERA
AMORIS.

X. O quàm magnam & frequentem habe-
mus occasionem implendi hoc utrumq; præcep-
tum, & diligendi Deum, & diligendi proximum !
Non petuntur à nobis ecstases & raptus quibus
sancti

Idiota lib.
de anno.
Dei.

S. Tho. in
c. 13. Ep.
ad Rom.

sancti in dulcedine charitatis divinæ absorbebantur : non requiruntur à nobis miracula. Facillimum est in praxim redigere : *Dilige proximum tuum sicut teipsum.* Nemo seipsum ita odio habet, ut sibi malum velit, quatenus malum est ; igitur saltem proximo nunquam malum facias, procures, optes. Nemo est, qui non sibi desideret sanitatem, divitias, honores, bonam famam, quietam vitam. Hæc ipsa proximo & optare, & favere, & procurare posse, est proximum diligere sicut seipsum. At sibi sanitatem, proximo morbum ; sibi divitias, proximo egestatem ; sibi honores, proximo contemptum ; sibi bonam famam proximo infamiam ; sibi quietem, proximo turbationes optare, procurare, & in ijs delectari non est diligere sed odisse, & dividere inter Deum & hominem. Dei jussu clamat Oseas : *Divisum est cor eorum, nunc interibunt.* Ad quæ respiciens S. Thomas inquit : *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Ex toto corde non dimidio : divisio cordis causat mortem.* Et Gillebertus Abbas scribens in Cantica : *Durum est amanti animum dimidiare cum Christo & mundo : durum est in dilectionis jura peregrinas admittere curas.* Durum etiam sui amore proximum odisse, suæ utilitati, proximi commoda succidere, sibi congregare, alteri invidere ; se nunquam negligere, ad damna aliorum lætari. *O Dura sicut infernus æmulatio !* Discamus à primis Christianis charitatem in proximum, quorum erat *cor unum & anima una*, quibus ita erant omnia communia, ut nemo quisquam plus possideret : qui ultro non rogati, & hospitaes erant, & in necessitatibus largè subveniebant, quorum charitatem suspexerunt etiam fidei Christianæ hostes. De S. Pachomio

Oseas. 10.

*S. Thom.
Opusc. 61.
c. 10.
Gilleb.
Abb ser.
1. in Cant.*

mio narrat Baronius quod cum videret à Christianis largam stipem & annonam suppeditari militibus Constantini quos victui necessaria defecerant, miratus promptitudinem & alacritatem in largiendo, interrogaverit, quodnam hoc esset hominum genus, audiissetque esse Christianos, illicò exclamans: *Non potest non optima esse illa Religio, quæ ita homines informat ad charitatem.* Et cum ipse tunc Paganus esset, vel ex hoc motivo Christo nomen dedit: ut scilicet conjunctus per charitatem proximo per eandem cum alijs dilectionem tenderet ad *Centrum Amoris*, quod est Deus. Beato Marco de S. Maria in Gallo Ord. Minorum oranti cœlestis vox allapsa est: *Frater Marce prædica charitatem.* Qua voce ita accensus est, non Dei solum amore sed proximi, ut per omnem Italiam discurrens, opera misericordiæ tam spiritualia quàm corporalia per annos quadraginta commendare non cessaverit, maximo cum emolumento Auditorum. Non egemus nos alia prædicatione de charitate. Aspiciat ipsam charitatem Dei, Jesum in STATERA Crucis seu AMORIS appensum: hic propter nimiam charitatem suam, seipsum pro nobis obtulit. Ingratissimi sumus si non viceversa illum diligimus. Sed quomodo? *In Christi dilectione modus nullus esse debet; sine modo te dilexit, sine modo diligere debes.* Amen. Fiat.

Baron.
Annual.
Eccl. To.
3.

Bolland.
Aa. SS.
Martij
To. 3.

S. Bern.
de dilect.
Dei



Dom. Pars II.

Kk

DIS.